

Радослав Богойски,
абсолвент от специалност "Медицинска сестра" в СУ "Св. Климент Охридски":

ИЗБРАХ ТАЗИ ПРОФЕСИЯ ЗАРАДИ ПРЕКРАСНИТЕ МЕДИЦИНСКИ СЕСТРИ, КОИТО СПАСИХА ЖИВОТА МИ

Радослав Богойски е роден на 25 януари 1993 г. в град Петрич. Завършил е средно специално образование по специалност "Сътрудник в бизнес услуги" в Професионална гимназия по икономика и туризъм "Проф. Д-р Асен Златаров" - Петрич. Преди дни се дипломира като бакалавър в специалност "Медицинска сестра" в Медицинския факултет на Софийския университет "Св. Климент Охридски".

В свободното си време обича да рисува и да се забавлява с приятели. Девизът, който го води е " Никога не се предавай!

"Българската народна музика ме зарежда с позитивна енергия", споделя Радослав. От ранна детска възраст се записва в група за народни танци. Мечтае да отиде във Вечния град - Рим и вярва, че това скоро ще се случи.

- Честита диплома! Защо избрахте тази все още необичайна за мъж професия?

- Реших да се посветя на тази благородна професия, защото преди 9 години със знанията и грижите си прекрасни медицински сестри от Отделението по паразитология и стомашно-чревни инфекции в Инфекциозна болница в София буквално спасиха живота ми. Реших, че ако оцелея, ще се посветя на хората, ще им помагам да се връщат към живота, да бъдат жизнени и щастливи.

- Имате ли роднини или близки, които са упражнявали медицинска професия?

- Не, аз съм единствият в рода, който е решил да се занимава с медицина. Тази професия определено е призвание! За да я практикуваш трябва да си отдаден на нея, да притежаваш милосърдие, всеотдайност, умение да общуваш с хората и най-важното - да искаш да им помогнеш в тежката битка за живота!

- Вашите приятели как възприемат факта, че Вие сте медицинска сестра?

- В България има стереотипи за пола за много професии. Например учителската професия, както

ИНТЕРВЮ

и сестринската е феминизирана - практикуват я предимно жени. Според мен мъжете не отсъхват по нищо на нежния пол в тези професии. Когато кандидатствах в специалност "Медицинска сестра" приятелите ми бяха скептични към избора ми. Не бяха информирани дори, че мъж може да упражнява тази професия. Естеството на работата на медицинската сестра не е особено ясна за хората. Според мен това е една от причините да не се възприема работата на мъж в тази професия. Друга важна причина е самото название "медицинска сестра". Необходимо е да се приеме изразът "медицински брат", за да отпадне от една страна неяснотата кой може да практикува професията, а от друга - неудобството мъж да се представя като практикуващ "женска професия".

- Какво най-много Ви затрудни по време на следването?

- Изключително сложна е медицинската материя. Изисква много време и усилия, за да се усвои. Имах затруднения във Фармакологията - това е една от най-трудните науки. Но най-много ме затрудни човешката мъка, с която се срещаме всеки ден. Ние като специалисти по здравни грижи съпреживяваме всички болки и страдания с пациентите, понякога и необратимия момент – смъртта. В обучителната

програма още от първи курс е включена клиничната практика. Там се учим не само на техниките в работата, но и на най-важната потребност за човека - психоемоционалната подкрепа.

- На кои Ваши учители дължите най-много? Какво сте запомнили от тях?

- Дълга много на всички мои учители от училище, които ме подготвиха за живота. Научиха ме да се боря, дадох ми знания. Благодарен съм им за това, че влагат много усилия и любов, за да ни изградят като личности. Дълга много на проф. Чанева и на доц. Иванова - изключителни професионалисти по здравни грижи и хора с големи сърца. Те бяха неотлъчно до мен през цялото ми следване. Бяха мое семейство и приятели. Вечно ще им бъда признателен за отдадеността им.

- Главната сестра на Университетска болница "Лозенец" обясни, че почти целият курс от медицински сестри е поканен на работа в болницата. И Вие ли сте сред поканените?

- Да, вече работя в Отделението по урология и съм много щастлив. Екипът е прекрасен, а и базата е невероятно място за работа. Оборудвана е с всички необходими апаратури и удобства.

ИНТЕРВЮ

- Ще останете ли да работите в България?

- Да, защото тук са ми дали знанията и уменията. България има нужда от такива специалисти. Често се оплакваме, че тук животът е труден, но като бягаме не го правим по-лесен и по-добър! Лишаваш се от най-ценното в живота си - семейство, близки, приятели. Вярно, често това става по принуда, но оставайки и борейки се взаимно, мисля че ще успеем да подобрим живота в България.

- Лекарите и медицинските сестри се допълват в своите ангажименти към пациентите. Според Вас равностойни ли са тези участници в процеса на лечението и какви трябва да са взаимоотношенията между тях?

- Както казва началникът на отделението в което работя: "Лекарят без сестра не може, както и сестрата без лекар." Аз съм на неговото мнение и мисля че сме равностойни в лечението на пациента. Във взаимоотношенията ни трябва да има преди всичко взаимно уважение, екипност и доверие! Все пак се борим за една обща цел, а именно - здравето на пациента!

- На каква подкрепа ще разчитате в първите си професионални стъпки?

- Имам подкрепа от целия колектив. Старшата сестра, сестрите с повече опит ми помагат много и се стремя да попия всички знания и умения които притежават.

- Според приетите от парламента промени в Закона на съсловната организация на медицинските сестри, акушерките и асоциираните медицински специалисти, професионалистите по здравни грижи ще преминават на всеки 5 години към ново квалификационно ниво при определени критерии. Квалификационната рамка бе приета наскоро от Националния съвет на БАПЗГ. Вие одобрявате ли непрекъснатото обучение, което ще се изисква от Вас?

- Одобрявам, разбира се. Медицината е наука която се развива непрекъснато. Мога да кажа, че е необходимо дори да преминаваме през обучение за обичуване, за да бъдем пълноценни в работата си с пациентите!

- Идват светли празници. Как ще ги прекарате?

- Традиционно както всяка година - ще бъда вкъщи със семейството си.

- Вярвате ли в чудеса?

- Вярвам! Чудесата се случват на тези, които силно вярват!

- Бъдете здрав, работете съвестно и нека чудесата Ви съпътстват винаги!

Разговора води Румяна Милева

Публикувано в Електронния бюлетин на БАПЗГ, брой 12/2016 г.